

Op de plaats rust en vele nieuwe dingen was een must

Zoals jullie inmiddels al hebben kunnen zien op Marine Traffic, liggen we sinds 21 oktober weer in de Oosterhaven. 3 weken zijn we er intussen alweer, de tijd vliegt.

Het is zalig om alle winkels weer op loop- of fietsafstand te hebben, vooral de markt met al zijn heerlijkheden.

De eerste week konden we nog genieten van een heerlijk zonnetje en regelmatig even in de kuip zitten. Na gedane arbeid was het daar heerlijk rusten

Daarna verdween het zonnetje naar elders en begon de herfst in full swing. De bomen laten ineens al hun bladeren vallen. Overal waar we in de stad lopen, zien we die prachtige herfstkeurige bladerdeken.

Maar.....we hebben aanboord ook niet stilgezeten vanaf onze aankomst. We konden de Zeezwaluw aan dek nog net keurig "winterklaar" maken. Dat was er vorig jaar helemaal bij ingeschoten, waardoor we nu allemaal groene vallen en lijnen hebben. Om de vallen te "ontgroenen" hebben we ze stuk voor stuk vervangen door een vlaggenlijntje. Ze werden aan het eind van de val genaaid, daarna glad gemaakt met tape voordat we ze doorhaalden totdat de val aan dek lag. Vervolgens zijn de vallen allemaal gewassen in een grote bak. De wasmachine van de haven daarvoor gebruiken is a "no-go".

Dus het werd het ouderwetse handwerk van wassen en "aan de lucht" drogen. Ze werden helemaal niet schoon en bleken hier en daar ook redelijk geschavield. Met alle stormen die in Lauwersoog over ons heen kwamen was dat ook niet echt een verrassing meer.

Zelfs omkeren was geen optie.

Geen nood, Joosten watersport heeft alles wat ons hartje begeert. 2 nieuwe vallen (elk 37m lang) werden besteld en samen met de reserve genua val en -reeflijn is het hele setje compleet

vernieuwd. Alle sluitingen (41 jaar oud) werden schoongemaakt en getest.

De bevestiging van de sluitingen aan de nieuwe vallen, hebben we op de vertrouwde Zeezwaluw wijze gedaan. Er is nl nog nooit één losgekomen!

Nog even de eindtakelingen erop en ze zijn gereed voor gebruik. (de ducttape op de foto is niet om de takelingen te maskeren, de namen van de vallen staan er op). Het lopende want, de bakstagen, bleek na wassen en

drogen gelukkig in orde. Alles ligt nu in de bakskist gereed om in het voorjaar ingeschoren te worden.

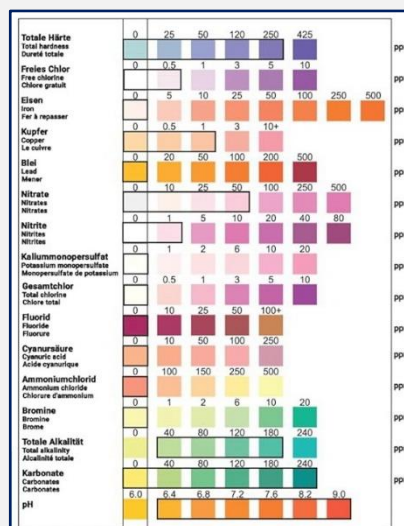

Daarna was het bijbootje aan de beurt om haar winterplek in te nemen. Half op de opbouw en half op de zeerailing. Anders kan de kachelpijp niet gemonteerd worden en we gaan geen kou lijden.

Nog even de fietsjes naast de mast parkeren, de kuip en opbouw schoonmaken en het dek is helemaal winterklaar.

Zelfs de watertank kunnen we nu weer volledig gaan vullen. (op de kant meestal maar voor een kwart i.v.m. gewicht) Maar voordat het zover was hebben we eerst een waterontharder aangeschaft. Nix ingewikkelds hoor, gewoon een speciaal filterhuis gevuld met mineralen die er voor zorgen dat veel minder hard water in onze tank komt. Met de speciaal aangeschafte "strips" om te controleren of het echt werkt uiteraard.

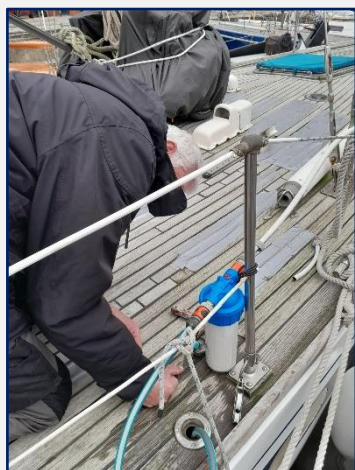
Meten is weten is het Zeezwaluw motto.

Waarom we dat nu pas doen? Toen we onze watermaker gebruikten hadden we geen last van kalkafzetting. Dat begon pas toen we terug in Nederland waren (op zoet kun je de watermaker niet gebruiken en kijkend naar de troe(p)belheid wil je dat ook niet) en we de tanks weer vulden met het beschikbare drinkwater "van de haventap".

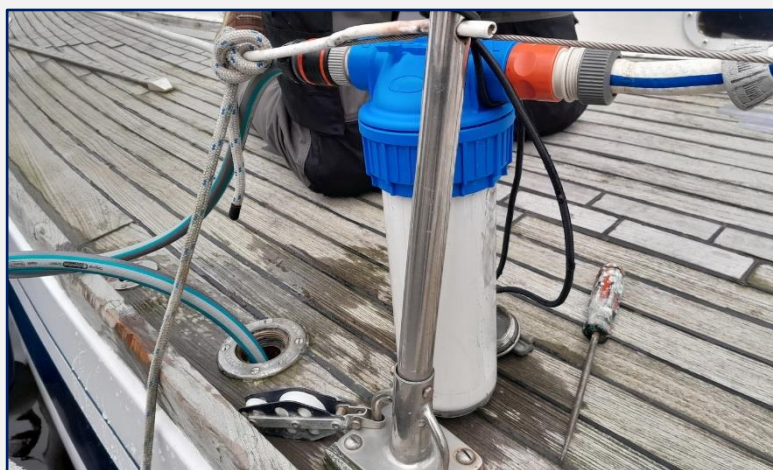
In Lauwersoog taptten we water van het douchegebouw waar in de afgelopen winter een volledig automatische onthardingsinstallatie was geplaatst. Wij merkten dat de kalkafzetting in waterkoker en ketel helemaal verdween. Daarnaast brokkelde de aanslag in het watertoevoersysteem systeem naar de kraan af en verstopte zelfs een keer het filtertje in de kraan. Het bleek ook dat je minder afwasmiddel nodig hebt bij zacht water. In de douche hadden we gemerkt dat slechts een drupje shampoo en doucheschuim gebruikt hoefde te worden voor hetzelfde resultaat. Dat weten de meesten van jullie waarschijnlijk wel maar het muntje was bij ons niet eerder gevallen!

Dat gegeven zette Riens wel aan het denken: "Zouden we zonder heel ingrijpende maatregelen ons drinkwater ook kunnen ontharden?"

In Groningen moesten we de vorige winters 1 x per 2 weken ons keteltje en waterkoker van een dikke keiharde kalklaag ontdoen. Riens ging het WWW op en kwam uit op de Lapure Waterfilter Anti-Kalk met Kalkpatroon. Het bleek geen grote investering (met alle aansluitingen en gadgets €70,-) en het kon met Gardena aansluitingen tussen de aanvoerende waterslang en de slang die de tank vult, aangebracht worden. Een kind kan de was doen.

Even de lucht eruit

Drinkwater onthardingsinstallatie

En idd ons water is een stuk zachter terwijl de ketel en ook de waterkoker al 4 weken keurig schoon blijven. Nadat de klussen aan dek waren afgevinkt, konden we binnen aan de slag.

Binnen ging Riens als eerste aan de gang met het schakelbord. Bij vertrek uit Delfzijl weigerde het deklicht dienst en dat kan natuurlijk niet. Een ritje in de mast naar de aansluiting leverde geen verbetering op. In het schakelbord bleek dat de tuimelschakelaar na 41 jaar "ietwat" gecorrodeerd was. Tijd voor wat vervanging daar. Er zaten totaal 8 van exact dezelfde tuimelschakelaars in het bord. Via het internet snel 10 stuks besteld (ook wat reserve) voor vervanging van allemaal. Het is nogal een beroerd klusje want je kan slecht bij alle contacten en de cursus "werken onder spanning" kwam wel van pas. In 2 sessies van een halve dag heeft Riens nu alle 8 tuimelaars vervangen, goed voor weer minstens 41 jaar! En het deklicht doet het weer.

Rood = oud en blauw = nieuw

3 oude schakelaars

Alle 8 nieuw

Het volgende project werd het tapijt. Als we kritisch kijken naar ons 4 jaar oude tapijt, is dat echt niet meer om aan te zien. Eén jaar op de kant staan had niet echt geholpen aan de schoonheid van het tapijt. Het was gekocht eind nov 2020 direct na aankomst in Nederland. De winter stond toen voor de deur, dus optrekkende kou van de vloer moest voorkomen worden. Maar na 4 jaar intensief gebruik is het tijd voor een nieuw kleedje!

Gezellig samen op de fiets naar Bauhaus waar ook het oude tapijt vandaan kwam. We wilden een lichte kleur die zou passen bij de blauwe stof van de banken en het houtwerk. De beige kleur die we hadden, was er helaas niet, maar wel een mooie heel lichtgrijze kleur. De breedte was 4 meter en we hadden 2m lengte nodig. De prijs per strekkende meter deed ook geen pijn want we waren voor € 85,- helemaal klaar! Met een dikke rol van 2m lengte liepen we de deur uit. Op Riens zijn fiets lag het pakket stabiel op stuur en zadel. Zo zijn we lopend teruggegaan naar de boot. Duurt wat langer dan fietsen, maar we waren onze eigen bezorgdienst.

Onderweg terug naar de Zeezwaluw, is Ineke nog even de Pets Place Boerenbond zaak ingelopen om de nieuwe parkieten op te halen. Ineke had ze op de heenreis al uitgezocht. Het lichtblauwe vrouwtje en het geel/groen mannetje, werden elk in hun eigen (verhuis)doosje met officiële papieren in een tasje (het was akelig koud) meegenomen naar de boot.

Eénmaal aangekomen aanboord, werd de rol vloerbedekking tot nader order, voorin gelegd. De parkieten kregen voorrang.

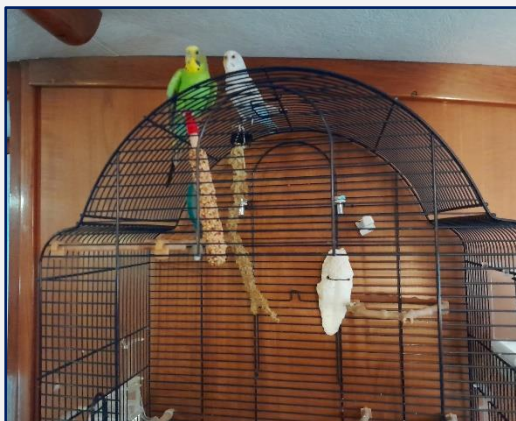

kooi in

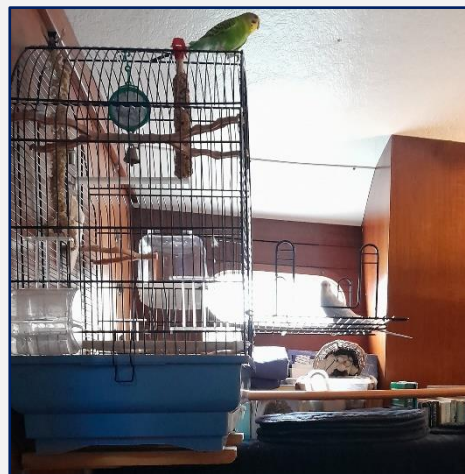
De kooi werd weer in gereedheid gebracht met zand, voer en 2 heerlijke snoepstengels. Aan de wand waar de kooi hangt/staat, had Riens al een aanpassing gemaakt zodat de kooi niet (meer) ongewild kon verschuiven. Als de kooi gereed is mogen de parkieten hun nieuwe huis betreden. Van het doosje in de kooi, ging goed bij het vrouwtje. Echter, toen Riens het mannetje erin wilde doen, vloog mevrouw onder zijn hand door weer naar buiten. Meneer ook niet de beroerdste, volgde haar ras nog voor hij in de kooi zat. Beiden bleken enorm goed te kunnen vliegen. Het leken wel kamikaze vogels. Het duurde 3 uur voor ze uiteindelijk "uit zichzelf" terug de gingen. Wij hebben snel het deurtje dicht gedaan!

Na 4 dagen wennen aan de kooi (en ons) hebben we in de middag het deurtje weer open gezet om te zien wat ze deden. Heel snel gingen ze weer uit de kooi rondjes vliegen in de kajuit. Dit keer vlogen ze samen heen en weer en landden ook samen op de bovenkant van de kooi. Ook dit keer vond meneer de ingang als eerste.

Mevrouw had wat meer moeite en probeerde door de bovenkant van het doorzichtige badje, in de kooi te komen.

Ze is echt blauw en niet blind of blond maar na nog een uurtje ontdekken, lukte het haar ook! Sindsdien zetten we 's middags het deurtje open en mogen ze even vrij vliegen. Uiteraard zijn luiken en deuren dan gesloten. (en nee, ze poepen niet in de vlucht).

In Lauwersoog overleed afgelopen herfst helaas ons laatste parkietje. Geen vervanging mogelijk want er waren geen dierenwinkels. Naar Groningen reizen zou een optie zijn, maar een reis van ruim 2 uur met de bus en wandelen met een parkiet in een doosje, vonden we geen goed idee. Nu, na maanden van stilte, is het toch wel weer heel erg gezellig om 2 parkietjes te hebben. Ze fluiten flink hard maar keuvelen af en toe ook gezellig. Ze beginnen te wennen.

Pas 2 dagen na de aankoop hebben we het tapijt uit het vooronder verlost en

aan dek op maat gesneden met het oude tapijt als mal. Na het leggen moest er hier en daar nog wat "bijgeknipt" worden waarna het keurig paste. De randen zijn "omzoomd" (iets omgeven als ware het een zoom zie foto) uiteraard met echt zeilgaren, 't was even doorzetten maar nu kunnen de randen niet meer rafelen.

Er zit ook een mooie vleug in het tapijt waardoor het net lijkt of je voetstappen in het zand zet, nadat je net hebt gestofzuigd. We zijn blij met ons nieuwe tapijtje en hebben en houden nu warme voeten.

Dus vanaf nu weer schoenen uit en pantoffels aan (we worden echte pantoffel helden). Ze staan al bij de kachel voor de Sint.

Dus, zoals de kop aangaf we zijn weer op onze eigen plek in de Oosterhaven en komen tot rust. Nou ja tot rustde vallen, de waterontharder, het tapijt, de tuimelschakelaars en de parkieten, er zijn al wel veel nieuwe dingen gerealiseerd.

Als jullie nu denken dat we alleen maar klussen, klopt dat niet echt hoor. We wandelen veel en gaan gezellig op bezoek bij vrienden of we krijgen bezoek. 's Avonds een filmpje en als de F1 rijdt, zitten we gekluisterd achter de laptop te streamen. Ook zijn we weer met het maken van de "Oosterhavenkrant voor winterliggers" begonnen. Dus geen zorgen hoor!

Volgende keer vertellen we over de drukte en stoelendans in de haven door de vernieuwing van 3 steigers.
Niet onze steiger hoor. Wij hebben echt rust!

Wordt vervolgd